

z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 18).

§ 11. 1. Walutowy dodatek rodzinny, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 5, przysługuje, jeżeli organizacja międzynarodowa finansująca misję specjalną wymaga przebywania za granicą wraz z żołnierzem jego małżonki albo na wniosek żołnierza Minister Obrony Narodowej wyrazi zgodę na przebywanie żołnierza za granicą wraz z małżonką oraz dziećmi, gdy organizacja międzynarodowa, która wysłała misję specjalną, to dopuszcza.

2. Walutowy dodatek rodzinny wypłaca się na zasadach i w stawkach określonych w § 8—10 rozporządzenia wymienionego w § 8 ust. 2.

§ 12. 1. Dodatki, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 3—5, wypłaca się w USD albo w innej walucie wymienialnej.

2. Wysokość dodatku zagranicznego i walutowego dodatku rodzinnego ustala się w stawkach miesięcznych, a dodatku wojennego — w stawce dziennej. Dodatek zagraniczny i walutowy dodatek rodzinny za jeden dzień oblicza się w wysokości 1/30 części ich stawki miesięcznej.

3. Wypłata dodatków, o których mowa w ust. 1, następuje miesięcznie z dołu, w ostatnim dniu roboczym miesiąca, w miejscu pełnienia służby poza granicami państwa. Na wniosek żołnierza dodatki te mogą być przekazywane na imienne rachunki walutowe w banku krajowym, pisemnie wskazanym przez żołnierza.

4. Szczegółowy tryb wypłaty należności i dodatków, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 2—5, określa Minister Obrony Narodowej.

§ 13. Świadczenia, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 7, przysługują w terminie określonym w § 8 ust. 1.

§ 14. 1. W przypadku określonym w § 11 ust. 1 przewóz, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 8, przysługuje również małżonce oraz dzieciom żołnierza.

2. W przypadku powrotu do kraju z innych przyczyn niż wymienione w § 5 ust. 1 pkt 8, koszty przewozu ponosi żołnierz.

§ 15. 1. Urlop dodatkowy, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 9, przysługuje w wymiarze jednego dnia za każde rozpoczęte dziesięć dni służby poza granicami państwa. Urlop ten wykorzystuje się bezpośrednio przed wyznaczonym dniem stawienia się w jednostce wojskowej, w której żołnierz pełni służbę.

2. Uposażenie za czas urlopu dodatkowego wypłaca się w walucie polskiej.

§ 16. Żołnierzom wykonującym zadania służbowe poza rejonem działania misji specjalnej przysługują diety oraz zwrot kosztów przejazdów, dojazdów i noclegów, płatne w walutach obcych, na zasadach określonych w przepisach w sprawie pokrywania kosztów podróży służbowych poza granicami kraju.

§ 17. 1. Żołnierzom przysługuje obowiązkowe ubezpieczenie na zasadach określonych w zarządzeniu nr 14 Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 2 listopada 1977 r. w sprawie określenia grup pracowników podlegających ubezpieczeniu od następstw nieszczęśliwych wypadków na koszt Ministerstwa Spraw Zagranicznych w związku z wypadkami przy pracy.

2. Ubezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, jest niezależne od innych ubezpieczeń wynikających z przepisów regulujących ubezpieczenia żołnierzy pełniących służbę poza granicami państwa.

§ 18. Przepisy rozporządzenia stosuje się również do żołnierzy pełniących w dniu wejścia w życie rozporządzenia służbę poza granicami państwa w misjach specjalnych organizacji międzynarodowych działających w tym dniu. Jednakże żołnierzom tym nie wypłaca się wyrównania świadczenia określonego w § 5 ust. 1 pkt 2.

§ 19. Rozporządzenie nie narusza postanowień umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Olszewski*

148

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 kwietnia 1992 r.

w sprawie rządowego programu pomocy finansowej w związku ze wzrostem wydatków na leczenie oraz szczegółowych zasad, warunków i trybu przyznawania tej pomocy.

Na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 27 września 1991 r. o zasadach odpłatności za leki i artykuły sanitarne (Dz. U. Nr 94, poz. 422) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się rządowy program pomocy finansowej dla osób uprawnionych do bezpłatnej pomocy leczniczej, których sytuacja bytowa uległa znacznemu pogorszeniu w związku ze wzrostem wydatków na leczenie w następstwie wejścia w życie ustawy z dnia 27 września 1991 r. o zasadach odpłatności za leki i artykuły sanitarne (Dz. U. Nr 94, poz. 422), zwanej dalej „ustawą”.

2. Pomoc finansowa jest udzielana ze środków budżetu państwa w ramach zadań administracji rządowej, przekazanych na podstawie porozumień z gminami, w myśl art. 8 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 16, poz. 95, Nr 32, poz. 191, Nr 34, poz. 199, Nr 43, poz. 253 i Nr 89, poz. 518 oraz z 1991 r. Nr 4, poz. 18 i Nr 110, poz. 473).

§ 2. Zasitek na zmniejszenie wydatków na leki i artykuły sanitarne, zwany dalej „zasiłkiem na leki”, przyznaje organ właściwy w zakresie zadań zleconych gminie w sprawach pomocy społecznej, zwany dalej „właściwym organem”.

§ 3. Przez wydatki na leki i artykuły sanitarne rozumie się opłaty ryczałtowe i częściową odpłatność za:

- 1) leki podstawowe i leki uzupełniające,
- 2) leki zapisane zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy,
- 3) artykuły sanitarne zapisane zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy.

§ 4. Zasiłek na leki przysługuje osobom i rodzinom, których dochód na osobę w rodzinie w miesiącu poprzedzającym złożenie wniosku, o którym mowa w § 8, nie przekracza 150% najniższej emerytury brutto, a wydatki na leki i artykuły sanitarne przekroczyły wysokość 5% dochodu brutto rodziny.

§ 5. 1. Osobom i rodzinom utrzymującym się z indywidualnego gospodarstwa rolnego przysługuje zasiłek na leki, jeżeli roczny dochód na osobę w rodzinie nie przekracza dochodu z 2 ha przeliczeniowych, a wydatki na leki i artykuły sanitarne na osobę przekroczyły wysokość dochodu miesięcznego z 0,3 ha przeliczeniowego.

2. Osobom i rodzinom utrzymującym się z indywidualnego gospodarstwa rolnego i uzyskującym jednocześnie dochody spoza gospodarstwa rolnego zasiłek na leki przysługuje na zasadach określonych w § 4.

§ 6. 1. Dochód na osobę w rodzinie oblicza się uwzględniając łącznie dochody brutto wszystkich osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym, odejmując kwotę w wysokości alimentów świadczonych na rzecz osób spoza danego gospodarstwa, a następnie dzieląc przez liczbę osób pozostających w tym gospodarstwie. Przez dochód należy rozumieć wszystkie uzyskiwane dochody brutto i świadczenia, niezależnie od źródeł pochodzenia, z wyjątkiem alimentów, o których mowa w zdaniu pierwszym.

2. Przez rodzinę rozumie się osoby pozostające we wspólnym gospodarstwie domowym.

§ 7. Kwotę zasiłku na leki ustala się w wysokości różnicy między wydatkami na leki i artykuły sanitarne poniesionymi przez rodzinę a wydatkami, które powinny być

sfinansowane ze środków własnych rodziny, obliczonymi według zasad określonych w § 4 i § 5 ust. 1.

§ 8. 1. Zasiłek na leki jest przyznawany na pisemny wniosek osoby zainteresowanej lub jej przedstawiciela, złożony w ośrodku pomocy społecznej, na druku według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia.

2. Wysokość poniesionych wydatków na leki i artykuły sanitarne należy udokumentować przez okazanie w ośrodku pomocy społecznej dokumentu zawierającego informacje dotyczące nazwiska, imienia oraz adresu osoby, która otrzymała lek lub artykuł sanitarny, datę zlecenia leku lub artykułu sanitarnego oraz ich nazwy, podpis i pieczęć lekarza, pieczęć apteki wydającej lek lub artykuł sanitarny oraz koszt leku lub artykułu sanitarnego.

3. Wzór dokumentu, o którym mowa w ust. 2, ustali Minister Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 9. W każdym uzasadnionym przypadku właściwy organ powinien zarządzić przeprowadzenie wywiadu środowiskowego.

§ 10. Rozliczenia z tytułu przyznawanych zasiłków na leki dokonuje się raz w miesiącu.

§ 11. Właściwy organ może uwzględnić wniosek o przyznanie zasiłku na leki za okres dwóch miesięcy wstecz.

§ 12. 1. Zasiłek na leki przysługuje niezależnie od świadczeń przyznawanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 87, poz. 506), z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zasiłek na leki nie może być przyznany, jeżeli został przyznany zasiłek celowy na pokrycie kosztów leków na podstawie art. 32 ustawy o pomocy społecznej.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Olszewski*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 1992 r. (poz. 148)

WNIOSEK

O UDZIELENIE POMOCY NA ZMNIEJSZENIE WYDATKÓW NA LEKI I ARTYKUŁY SANITARNE

1. Wnioskodawca .....
(imię i nazwisko, data urodzenia)

2. Adres zamieszkania .....

3. Liczba ha przeliczeniowych*) .....

4. Dane dotyczące członków rodziny i innych osób wspólnie prowadzących gospodarstwo domowe:

Lp.	Imię i nazwisko	Stopień pokrewieństwa	Rok urodzenia	Miejsce(a) pracy, nauki	Dochód uzyskany w miesiącu .....

5. Łączny dochód brutto rodziny .....

6. Wysokość poniesionych wydatków na leki i artykuły sanitarne w ..... 199..... r.
(miesiąc)

..... zł.

7. Oświadczam, że jestem świadomy(a) odpowiedzialności karnej za złożenie informacji niezgodnych z prawdą, wynikającej z art. 247 Kodeksu karnego.

....., dnia ..... 199... r. ....
 (miejscowość) (podpis wnioskodawcy)

*) Rolnicy indywidualni i członkowie ich rodzin uzyskujący jednocześnie dochody spoza gospodarstwa rolnego są obowiązani podawać te dochody.

Wypełnia ośrodek pomocy społecznej

1. Łączny dochód miesięczny rodziny ..... miesiąc ..... 199... r.
2. Liczba osób w rodzinie .....
3. Dochód na osobę (1:2) .....
4. Kryteria:
  - a) 150% najniższej emerytury .....
  - b) wielkość dochodu z 2 ha przeliczeniowych .....
5. Poniesione wydatki na leki .....
w okresie .....
6. Udział rodziny w kosztach leków ..... zgodnie z § 4 lub § 5 ust. 1 rozporządzenia.
7. Kwota zasiłku (5—6) .....

Decyzja o przyznaniu lub odmowie .....

....., dnia ..... 199... r. ....
 (miejscowość) (podpis i pieczęć)

149

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 kwietnia 1992 r.

w sprawie zasad działania krajowego depozytu papierów wartościowych.

Na podstawie art. 71 § 5 ustawy z dnia 22 marca 1991 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi i funduszach powierniczych (Dz. U. Nr 35, poz. 155 i Nr 103, poz. 447) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Zasady ogólne

§ 1. Rozporządzenie ustala tryb działania Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych, zwanego dalej „Depozytem”, określając zasady:

- 1) przyjmowania do Depozytu papierów wartościowych,
- 2) uczestnictwa w Depozycie,
- 3) rejestracji stanu posiadania papierów wartościowych,
- 4) rejestracji praw z papierów wartościowych,
- 5) rejestracji zmian stanu kont uczestników Depozytu,
- 6) zapewnienia bezpieczeństwa obrotu i przechowywania papierów wartościowych w drodze nadzoru nad zgodnością wielkości emisji z ilością papierów wartościowych w obiegu,
- 7) realizacji ustalanych przez emitentów praw majątkowych z papierów wartościowych,
- 8) wydawania świadectw depozytowych.

§ 2. 1. Podmiot prowadzący Depozyt, zwany dalej „prowadzącym Depozyt”, zapewnia rejestrację na kontach uczestników Depozytu zmian stanu posiadania papierów wartościowych, zgodnie z przeprowadzonymi transakcjami giełdowymi, równocześnie z uregulowaniem należności pieniężnych powstałych w wyniku tych transakcji.

2. Uczestnicy Depozytu zapewniają rejestrację, na prowadzonych przez nich kontach, zmian stanu posiadania papierów wartościowych stosownie do przeprowadzonych transakcji giełdowych i równoczesne regulowanie należności pieniężnych, które powstały w wyniku tych transakcji.

§ 3. Zapisy na kontach depozytowych są objęte tajemnicą, z wyjątkiem przypadków określonych w odrębnych przepisach.

§ 4. Organ nadzorczy prowadzącego Depozyt może uchwalić regulamin Depozytu.

Rozdział 2

Przyjmowanie papierów wartościowych do Depozytu

§ 5. 1. Do Depozytu są przyjmowane papiery wartościowe dopuszczone do obrotu giełdowego.

2. Do Depozytu mogą być także przyjęte papiery wartościowe dopuszczone do publicznego obrotu, nie będące przedmiotem obrotu giełdowego.

§ 6. Do Depozytu mogą być przyjęte papiery wartościowe oznaczone wyłącznie co do rodzaju.

§ 7. 1. Do przyjęcia papierów wartościowych na okaziciela do Depozytu niezbędne jest złożenie ich w jednym odcinku zbiorowym, reprezentującym wszystkie papiery wartościowe na okaziciela z danej emisji, przynajmniej te same prawa ich właścicielom.